

Обаче това не уплаши Византійци-ты отъ далечни-ты имъ прѣдприиманія, ти безпрестанно побуждахъ Сръбскый и Кроатскый народъ на възстаніе, което, като ся подкрѣпяваше и отъ Византійски-ты Генералы, стана толкова силно, что-то едвамъ ся не испадихъ Българе-ти изъ Сръбіѣ, Кроациѣ и Далмаціѣ. Въ тоя случай, казвать, че были убити Мамаръ и Сигричь; а Бранкованъ былъ принужденъ да бяга. Въ това възстаніе, отъ странъ-тѣ на бунтовници-ты, главенъ былъ нѣкой си Сръбъ Захарій, партизанъ на Цареградскый Дворъ, и Чеславъ, който бяше бѣгалъ отъ Прѣславъ въ Константинополь и былъ сынъ на Клонимира, кого-то Борисъ още бяше фанжлъ и го дрѣжяше въ Прѣславъ.

Това принуди Царя да приеме дѣятелны мѣрки: той проводи доста значителнѣ войскѣ, подъ началство на Воеводи-ты Коняна (Conenus Cenus), Емника, (Hemneus) и Ецбеклія (Etzboclia; какво е това имя въ Гръцкы-ты уста!) Захарій зарязъ Чеслава и бѣга въ Кроациѣ. Воеводи-ти, като наказъ бунтовници-ты, и като удовихъ оныя, что начнахъ възстаніе-то, и истый Чеслава, и мнозина другы, съ стражѣ ги испратихъ въ Българіѣ за въ темницѣ (populumque omnem a minimo ad maximum in Bulgariam audiverunt). Като усмирихъ тѣхъ странъ, Воеводи-ти побрзахъ слѣдъ останалы-ты бунтовници, что бѣгахъ въ Кроациѣ, която безъ опираніе ся обрнѣ къмъ напрѣжни-тѣ си покорность.

Кедринъ пише, че вушь Царь-тъ былъ разбитъ отъ Кроаты-ты; нѣ зашто Кедринъ е единъ отъ подырны-ты писатели, и часто говори противно на съврѣменны-ты писатели и свидѣтели, то и тука не можемъ го повѣрва. Зашто той прави Царя побѣденъ тамъ, дѣто ближни-ти писатели на тѣхъ работѣ го правять побѣдитель. Царь-тъ, както ся види, не е командовалъ лично нито въ Сръбіѣ, нито въ Кроациѣ, нѣ командовали сѣ негови-ти Воеводи. Както ся види, Кедринъ е сякаль, че вмѣсто Мамара и Сигричя былъ разбитъ Царь-тъ, и приписалъ това само на Кроаты-ты (Византійци-ти много пѣти съ това имя сѣ наричали и Сръбы-ты).